

Älgjakten

Bernt Larsson, född i Solakull, berättar vad han hört om Emil och Anders Bengtsson vid några tillfällen: Älgjakten uppe i Abilds skogsbygd tilldrog sig alltid stort intresse och det gick ibland ganska häftigt tillväga. Många lustiga episoder utspelades också där.

När jaktlaget en gång var och jagade på Emil och Anders i Örsås marker, lyckades man fälla en älg. Brukligt var att man då bjöd in på kaffe och gök. Då Emil och Anders var kända för att hålla ganska hårt i plånboken och förmodligen inte tidigare bjudit på något, bestämde jägarna sig för att fylla både kopp och fat till brädden. En orörd liter sattes på bordet och gick runt. Det blev bara en liten skvätt kvar. Då tog Emil flaskan, lyfte den mot fönstret och mumlade halvhögt: ”Vavla sloghonna.”

Nu skulle älgen hämtas i skogen med häst och vagn. Emil och Anders häst hade en ovana, han stod ”illste” som man sa. När man närmade sig älgen fick hästen vittring och då kunde man inte köra längre fram. Då vändes ekipaget och sedan släpades älgen fram och lastades på vagnen. När nu hemfärden skulle påbörjas var det omöjligt att få hästen att flytta sig, han stod illste. Efter en stunds diskuterande bestämde sig, de förfriskade jägarna, sig för att tända en brasa under hästens buk. Om det satte fart på hästen så det räckte ända hem förtäljer inte historien, men älgen kom i alla fall fram till slut.

Köpeskålen

Det handlar om ytterligare en historia om Emil och Anders Bengtsson i Örsås.

När Anders dog tyckte Emil att det blev lite långtråkigt att bo så ocentralt. Därför beslutade han sig för att sälja gården och bygga sig en liten stuga i Mosilt. Tre spekulanter fanns, de slog sig ihop och köpte gården tillsammans. Dessa var Charles Nilsson ”Skreastinsen”, Ivar Bengtsson i Getinge och Erik Eriksson från Älmeberg, för övrigt grannstället till Örsås. Alla ingick i det stora jaktlaget som hade jakten på orten.

När affären var klar satte köparna ett krav på Emil. Han skulle bjuda på ”köpeskål” på Grand hotell i Falkenberg. Emil var inte så världsvan. Hans utflykter inskränkte sig nog till att ta Appalgrens buss till Falkenberg för att hämta ut litern på Systemet. Det var kanske det som gjorde att köparna ville ha med Emil till hotellet. Han skulle nämligen sköta om att beställa in mat och dryck.

När förrätt och varmrätt var avklarade och någon snaps runnit ner kom servitrisen fram till bordet, då utbrast Emil: ”Navla goa poteter ni hån, e de Imuna?” Det fanns nämligen förr en potatissort som hette så.

- Men, nej det vet jag inte, svarade hon. Får det lov att vara dessert?
- Va naveln är dessert? frågade Emil.
- Det är efterrätt, svarade hon.
- Säj de dau, sa Emil.

Det blev både dessert och kaffe med konjak innan färden ställdes hemåt. Köparna fick säkert många härliga skratt åt denna köpefest.